

magt i Asien og en af de stærkeste i Verden har allerede officielt erklæret at ville opruste ved Udløbet af de eksisterende Traktater, og ledende Statsmænd hentyder offentligt til, hvad de kalder den største Krise i deres Lands Historie indenfor de næste fem Aar. Som det blev udtalt paa den nyligt afholdte Stillehavskonference i Canada, er det unyttigt at skjule den Kendsgerning, at den stedfindende Forøgelse af Krigsberedskabet indicerer en Hensigt til fremtidigt at ville anvende det, og alle Tegn i det fjerne Østen peger hen imod et Opgør i Løbet af faa Aar.

Den kinesiske Delegerede fremsatte sluttelig nogle Bemærkninger om Situationen i Europa og om Nedrustningsspørgsmaalet, idet han udtalte, at Tiden er kommet til at vælge mellem en væbnet Fred, baseret paa en ustadig Magtbalance, hvilket baade er kostbart for den enkelte Nation og forudsætter Krigen som uundgaaelig, eller en Fred baseret paa kollektivt Ansvar, hvilket er det mest økonomiske for alle og en mere stabil Tilstand, fordi den anerkender Retten som endeligt Afgørelsesmiddel mellem Nationerne. Valget staar mellem Nedrustning eller Oprustning, økonomisk Genrejsning eller Fortsættelse af Verdenskrisen, kort sagt mellem Krig og Fred.

Jonkheer de Graeff's Tale formede sig som et Forsvar for Folkeforbundet, idet han dog ikke lagde Skjul paa, at den seneste Udvikling betegnede en Tilbagegang for Forbundets Idéer og det internationale Samarbejde, men paa den anden Side advarede imod overdreven Pessimisme under Indtrykket af de øjeblikkelige Forhold, og fremhævede de Sider af Virksomheden, hvor Forbundet har ydet og fremdeles er i Stand til at yde en Indsats.

Det er en lidet fortjenstfuld Handling, udtaler *Jonkheer de Graeff*, at ødelægge hvad der allerede er opnaaet, da det — saa sandt som Fremtiden trods alt tilhører det internationale Samarbejde — blot vil betyde, at man en Dag maa begynde helt forfra igen.

Et særligt Afsnit af Talen drejede sig om de Problemer, der er opstaaet for en Række Lande som Følge af Invasionen af tyske Flygtninge; den hollandske Udenrigsminister mente, at dette Spørgsmaal i Lighed med andre Flygtningsspørgsmaal burde tages op af Forbundet og forelagde — idet han stærkt understregede Sagens rent tekniske Beskaffenhed og upolitiske Karakter — følgende Resolutionsforslag:

Forsamlingen,

som har Opmærksomheden henvendt paa den Situation, som er opstaaet ved, at et stort Antal tyske Borgere i de sidste Maanedes har søgt Tilflugt i forskellige Lande,

og er af den Opfattelse, at deres Nærværelse i disse Lande efterhaanden som de private Hjælpekilder udtørres, rejser økonomiske, finansielle og sociale Spørgsmaal, som kun kan løses gennem internationalt Samarbejde,

anmoder Raadet om snarest at overveje, paa hvilken Maade en praktisk Løsning kan tilvejebringes og at træffe de nødvendige Forholdsregler til at føre de Planer, hvori Overvejelserne maatte resultere, ud i Livet,

og beslutter i Henhold til Finansreglementets Art. 16 (a), 1ste Stykke, at optage en særlig Bevilling til dette Formaal paa Budgettet for 1934.

Om dette Spørgsmaals videre Behandling under Forsamlingen henvises iøvrigt til Fremstillingen Sp. 4917—22 i nærværende Beretning.

Lørdag den 30. September talte *Françulis* (Haiti), som forelagde og nærmere motiverede det nedenfor i Forbindelse med Minoritetsdebatten i 6. Udvalg nævnte Resolutionsforslag; endvidere *Guani* (Uruguay), der særlig beskæftigede sig med Forbundets økonomiske og finansielle Arbejde, *Tsaldaris* (Grækenland), *Salnais* (Letland) og *O'Kelly* (den irske Fristat).

Paa Generaldebattens sidste Dag, den 2. Oktober, talte endelig *Madariaga* (Spanien), *de Vasconcellos* (Portugal), *Paul Boncour* (Frankrig) samt *Mirza Abol-Hassan Khan Foroughi* (Persien).

Hr. *Madariaga* udtalte, at den nuværende Krise var Udtryk for en almindelig Tilstand af Anarki.